

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Daabs-Pagten. I Anledning af S. T. Hr. Stiftsprovst Clausens Barne-Daab og offentlige Erklæring

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1832_501A-txt-shoot-idm386/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

nægte os det, enten i eller uden for Stats-Kirken.

Med Nærværen indgaaes ingen ny Pagt, thi den ny Pagt som nævnes i Indstiftelsens Dæb er netop Daabs-Pagten, og her er da biskop Herrens Dæb og en til Samme hørende Uddeling Alt hvad vi maae fatte uforanderligt; men naar vi saaledes indskrænke os til at kræve vor Daabs-Pagt ubrødelig holdt og Indstiftelsens Dæb ved begge Maade-Midler noksagtigt ført og fulgt, da har vi ogsaa aabenbar derved Høiligheden saavidt, at vi ikke kan drøbe den et Haarsbred videre, uden selv at træde ud af Kirke-Samfund med Herrens Apostler og med dem, der skal opleske Hovedet, naar Han kommer selv iglen at domme Levende og Døde og derfor vil Han vide at betæne Sine.

Men er imidlertid nu, da Stifts-Preosten i Salsland offentlig erklærer, at han, hvor Tiden aabenbar er om Daabs-Pagten, hverken nogensinde har fulgt eller kan følge Rituallet, men fordrer det forandret, Men, siger jeg, er derved spændt saa høit, at den ei behøver at spændes højere, men blot at blive slaaende, for nødvendig at bryde. Hvad min Person angaar, da har jeg for den omtrent ubesøgt, og den er i alt Hald meget for ubetydelig til at komme i Betragtning, hvor det gjælder Ephodelsen eller Afkæffelsen i Danmark af den Daabs-Pagt, hvori alle vore fromme Fædre stod og stode, til de fik Tiden oversteidt og Dæ-

den overfæaet, og sandelig, jeg frygter ikke for, at den gamle Kirke, der har overfæaet saa meget, skal enten her eller nogensteds falde ved et Penne-Strøg; men det gjør mig ondt, og skal gjøre mig ondt, for de Værk-Pundige, for de Skæbetslige og med eet Ord for de Smaa, og det skal ligeledes gjøre mig ondt for mit Fædreland, hvis vor retfærdige og milde Regering skulde, ved Raader af Geistlige paa høie Poster, som nødvendig maae have Indflydelse i Stats-Kirken, lade det komme dertil, at ærlige og tro Undersaatter af den gamle Pagt ei længer, for Samvittighedens Skyld, kunde blive i Stats-Kirken, medens de samme Geistlige der brydte dem ud aabenbar vilde gjøre Udgangen til en Forberedelse.

Derfor, ja, fordi jeg foster mig ligesaa vel kaldet til et Fædres Sendebud som til Sandheds Talsmand, derfor beder og bønfaader jeg Alle, baade Geistlige og Verdslige, som have eller faae med denne Sag at gjøre, beder og bønfaader Hr. Stiftsprovst Clausen selv, at de, for Rets og Villigheds Skyld, eller dog for Fædrelandets, for det Naands Skyld, der fra Høien vel vil yndigere end nogen anden Steds omspænde det borgerlige Selskab, baade Konge og Folk, at de vil levende mindes, at gammel dags Christne har ogsaa en Samvittighed, og er de ægte, vel den Æmteste, saa der maae dog i det Mindste enges ligesaa meget Hensyn paa vor Samvittig-

